

ENTREGA TREBALL FINAL DE RECERCA DEL PROGRAMA HIVERNEM: IRL + FT

(Màxim 20 pàgines)

1. Temàtica de la recerca: evolució de la idea inicial després del teu pas pel programa hivernem.

Des dels inicis del projecte a quan a temàtica m'hi he mantingut i aprofundit. En un inici la idea era molt més global, molt més externa a mi, molt més una mirada i idees des de fora. Tot el treball m'ha portat a reorientar aquest fora cap a dins, fer-lo més personal i buscar la millor manera viable, en quan a forma, per parlar d'aquesta temàtica, de l'emergència climàtica, del canvi global. S.O.S.

Al inici del projecte el material del gel era gairebé el més important. Ocupava tota la investigació i posada en escena. El gel com a metàfora de l'emergència climàtica i global. Una intervenció interactiva en l'espai públic amb unes lletres S.O.S grans de gel.

Vaig iniciar la investigació per tant parlant i fent una reunió amb l' Empresa Nice Projects que realitza escultures de gel transparent i blanc per tot tipus d'advents. Nice Projects és una marca y línia de negoci que pertany a l' empresa Hielos Torné y Cia, S.L. situada a Mercabarna a Barcelona, amb més de 50 anys en el sector del gel industrial.

Nice Projects compta amb l' equip necessari per realitzar qualsevol tipus de projecte, des de barres de bar, logotips, drinks stations, dissenys a mida, tot amb el material del gel.

Vàrem fer una readaptació de la meva idea inicial del disseny del gel en l'espai exterior. Vàrem passar de plantejar unes lletres per la seva inviabilitat a molts nivells, a realitzar un disseny el més senzill possible. Vàrem substituir les lletres SOS i vàrem arribar a fer uns primers plantejaments de bancs de gel, amb barres de gel, per tal que el públic s'hi pogués asseure. Tot i així seguia tenint moltíssima complexitat a tots nivells. Pràctics, de seguretat, econòmics i de transport i manteniment.

Vàrem fer un primer pressupost comptabilitzant els mínims i aquí em vaig donar compte que els costos econòmics de la meva idea inicial, transformada ara en bancs de gel, eren molt alts i molt inviables a nivell de realitzar el projecte més d'una vegada. Em vaig trobar amb la primera gran pregunta:

Volia fer una acció performance només un cop o bé optava per la investigació i creació d'una futura peça per realitzar-la diverses vegades?.

La idea de les lletres de gel a l'espai públic i després dels bancs de grans dimensions, reconec que m'atreia profundament i vaig seguir un temps buscant formes i fórmules, però a mesura que anava investigant i sensibilitzant-me més sobre la temàtica, sentia profundament que era una idea antiga, del segle XX, una idea m'atreiria a dir d'uns conceptes patriarcal, on no tenia en compte tot

el cost i els recursos necessaris d'energia per realitzar-la. Una idea que per fabricar-la anava a la contra del que jo volia explicar. Aleshores i encara amb recança la vaig poder descartar del tot. Per això i perquè la pregunta plantejada s'anava inclinant dins meu i sentia que volia fer una peça que la pogués moure amb facilitat, que volia poder fer varies actuacions. Per tant descartava la idea inicial de fer una peça per només una vegada.

Vaig pensar que era una bona idea per fer un projecte inaugural d'algun festival, congrés etc. però que aquesta no era la meva finalitat, ni tampoc la del projecte Hivernem. Així doncs la vaig desar en el calaix i en la carpeta "idees de creació" per potser alguna altra ocasió o no.

I aquí naixia el blanc, l'espai en blanc on tot recomença de nou. Em va quedar un buit, un blanc dintre meu, un vertigen de no saber cap a on, perduda en el neguit de no trobar. Fins i tot en un moment de la crisi vaig tenir la sensació que el més honest potser era retornar la beca Hivernem.

Em sentia absorbida per la gira de l'obra "360grams", sense l'energia suficient i fent voltes sobre mi mateixa en aquest nou projecte. Crec que els i vaig comentar, com qui no vol la cosa, per que em feia vergonya que em passes tot això a l'Anna Giribet i a la Maria Capell de Fira Tàrrrega. Recordo una frase de l'Anna que em va dir més o menys - "tot això ja forma part del projecte, no has de fer cap peça, és un treball de recerca i tinc la sensació que ara ho estàs portant més a tu, que vas de fora cap a dins i això és molt teu" i aquesta va ser la frase salvavides, la frase inspiradora, "de fora cap a dins i això és molt teu". Acabava d'escoltar una frase llumeta de confiança. Unes paraules que em rescataven del victimisme del buit i em convidaven a seguir des de la no pressió i ho repeteixo des de la confiança. El meu senyal personal de creació S.O.S havia sigut recollit i acompanyat, i durant aquest procés he fet d'altres senyals de S.O.S que sempre han sigut recollits i acompanyats. Sincerament abans de cada residència m'ha agafat la crisi i hagués volgut no anar-hi, després he agraït moltíssim la vivència i el treball en cada residència.

Aquí amb aquest projecte m'he fet més conscient que la meua manera de fer feina va molt lligada amb un creixement personal intern meu. No sé fer-ho d'una altra manera. És per això que us parlo de mi, perquè en el fons les temàtiques són moviments interns meus, que moltes vegades de fora, d'alguna injustícia que em supera, que no puc digerir i que sento que l'únic que puc fer és arremangar-me i posar-m'hi amb les eines que tinc per ser altaveu.

Jo partia del gel per parlar d'aquest present i futur delicat i en el procés em trobo calidesa i acompanyament. Calidesa que desfà els meus blocs de gel interns. I aquest és el gir. Del gel, a la transformació, a la dissolució, a la calidesa. Aquí és on hi han totes les cultures de la cura, ja tant dit i fins i tot gastat. És aquí, en l'acompanyament que ens podem donar. En l'acompanyament que he tingut per part de totes les persones que m'han acompanyat en el procés.

ACOMPANYAR l'escric en majúscules. Ara mateix l'escric en la meua llibreta de notes, perquè mentre estic escrivint la memòria, el meu cap busca com seguir la peça, busca i ja intueix cap a on continuar. Acompanyar és la clau.

I també anar de lo gran a lo petit. Aquests moments on sembla que ja no tenim temps per res, demanen que fem aquest gir. La temàtica em porta a fer aquest gir. Em vaig capbussar amb la temàtica tenint llargues i boniques converses amb l' oceanògrafa Anna Cabré que m' aporta tota la part i mirada científica. Em va passar molta documentació. Vaig mirar molts documentals, llegir molts articles, etc. per ser més conscient realment del moment actual i vaig començar a no poder dormir. Per això en una frase d'un dels textos dic

- " saber massa fa mal, massa mal" .

Vaig fer una pausa perquè tot el material anés reposant i per descansar de tanta intensitat, doncs quan m'agafa per un tema puc arribar a ser obsessiva. Dues llibretes plenes de notes, de gargots, de frases intentant ser alguna cosa desxifrabla i res. RES.

Venia la primera residència a la Faber Llull i no volia anar-hi. Que hi aniria a fer allà si no tenia res?

El programa Hivernem m'ha acompanyat i empès ha travessar límits, ha sigut per mi com uns rails que m'han ajudat a desplaçar i viatjar per paisatges que no sabia ni tan sols que hi eren. Les residències són com les estacions d'aquests viatge. Pares uns dies de tot el tràfec, de tota la teua agenda i els reserves per estar amb tu en relació amb aquests nou projecte. Cada residència ha sigut una experiència necessària, imprescindible, única. Una evolució en tot el projecte, una evolució de la idea inicial.

El més meravellós de planificar un viatge, un projecte de creació, és que tens punts de partida, fulles de ruta, però després durant el viatge en crees de noves i a vegades fins i tot acabes fent un viatge completament diferent del principi. En el meu cas la idea inicial és manté. L'espurna inicial, després la forma i el contingut, dins la temàtica inicial, va variant i anirà variant ja que està en plena creació.

Per mi és molt important amb qui em vaig trobant en aquests viatge. Totes les complicitats que fan possible que segueixi avançant. Totes les mirades i aportacions, comentaris, paisatges, imatges etc.

Fins ara puc dir que està sent un bon viatge. Al principi com he exposat gens fàcil. Després de presentar la primera escriptura de cos, imatges-accions i paraula a la Fira Tàrrrega tinc una musica més interna de com va sonant aquesta futura peça. Ara mateix em torno a trobar en un moment de pausa, de reflexió de tot allò realitzat fins ara i de noves idees per continuar.

Us deixo una breu sinopsis del que per mi és fins ara (ja pensant en alguna idea nova del que vau veure a Tàrrrega)

Sinopsis:

Una taula de mercat, una vitrina de museu, una obra per vendre, per comprar, per observar, per mirar.

Un cos, un tros de carn, una matèria que es desfà. Desglaç. Transformació.

Jo duc dins meu les herències de les conquestes que esborren la memòria. Jo duc dins meu el fracàs i la victòria.

Passats, presents i futurs trencant-se dintre meu.

Persones trencant-se dintre meu. Sóc el gel, el desglaç i l'aigua.

Desglaç de les grans muntanyes de gel. Glaceres que es fonen massa de pressa. S'esquerden i cauen a trossos. La terra escalfant-se, el cel escalfant-se, l'aigua escalfant-se.

La fredor extrema t'adorm. Congelació emocional.

Analgèsic pel dolor. Deixar de sentir. Immòbil

Quantes vegades?

Posar les ferides sobre la taula.

Escalfar-les amb la presència de l'altre.

Desglaç de tu, de mi.

Poder-nos mirar mentre ens cau el nostre gel a trossos. Mentre s'esquerda i ens esquinça el vestit. Saber-nos en la vulnerabilitat d'estar despullades. Finites i infinites.

S.O.S. és un cant, un xiuxiueig de l'ànima a la terra, al nostre planeta. S.O.S. és un crit, un clam al despertar de la nostra consciència. S.O.S. és la urgència d'ara mateix. S.O.S. és present per arribar a ser futur.

Podem seguir vivint com fins ara?

Podem tornar a començar?

Com diu la lletra de la última cançó de Leonard Cohen

“Escolteu els rossinyols, no m'escolteu a mi”

2. Compliment objectius de la recerca i idees principals desenvolupades.

Per respondre aquest punt he anat a buscar en el projecte inicial alguns dels objectius exposats

L'objectiu principal és tenir un temps d'investigació, de recerca i de reflexió, amb un assessorament professional de diferents àmbits entre la ciència i l'art.

Crec que l'he assolit. Tal i com deia abans encara busco la forma d'ensenyar la connexió entre la ciència i la poesia.

L'objectiu és arribar a fer una obra a l'espai públic participativa, d'art comunitari, d'impacte social per conscienciar i transformar sobre l'escalfament global del planeta potenciant les cultures de la cura.

No sé si finalment serà una obra participativa i d'art comunitari. Encara estic a la recerca d'aquest punt i forma.

Si sento que el material que tinc fins ara impacta i porta un missatge de conscienciar. Sobretot he descobert que allò que en diem cultures de la cura segueixen sent molt invisibles. Si no ens hi fixem expliquem les coses, la història, la nostra petita història encara des d'un lloc de destrucció, conquesta etc. A mi m'ha passat durant el procés d'investigació. Ara mateix és el meu màxim repte copsar la vida des d'aquest prisma, des del bàtec del cuidar-nos per transmetre aquest missatge.

Realitzar trobades durant les residències amb diferents professionals i posar en valor preguntes prèviament formulades. Establir diàleg.

Aquest objectiu l'he pogut assolir plenament. Les residències han sigut totes molt enriquidores. Un temps per dialogar, un temps per reflexionar i per posar en valor.

Presentació del treball d'investigació, amb una lectura del treball escrit i posteriorment obrir un diàleg i així re formular i repensar possibilitats per després abordar la creació de l'obra.

Al realitzar la presentació a la Fira Tàrrrega sento que aquest objectiu s'ha complert del tot. Imprescindible poder ensenyar, compartir el teu treball i tenir intercanvi d'impressions. Ara mateix em trobo en aquest moment de re pensar

per continuar el procés de creació

Trobar el suport de diferents complicitats i suport econòmic pel projecte per la seva continuació.

Com explico en el punt de futur, ara mateix ja s'estan teixint complicitats per seguir en el projecte.

3. Descripció del treball i del coneixement assolit amb cada expert de la recerca amb qui has col·laborat.

Amb la primera persona que vaig començar la recerca va ser amb l'empresa Nice Projects. Van ser dues trobades online doncs estàvem en plena pandèmia.

Vaig trobar-me amb els dissenyadors d'escultures de gel i vam estudiar la viabilitat de la proposta. Els pros i els contres. A partir d'aquí vaig poder descartar i la idea abstracte anava agafant peus a terra.

Vam valorar conjuntament la seva viabilitat, tant l'econòmica, com la de manteniment i transport. El gel és un material viu, delicat i sincerament complicat, ja que es necessita càmeres de refrigeració i transport adequat per tal de realitzar-ho. Davant aquestes valoracions vaig descartat moltes possibilitats, tal i com he dit abans.

Després vaig contactar amb l'oceanògrafa Anna Cabré que ha resultat ser una font d'inspiració i de coneixement. L'Anna és un apassionada dels oceans, ha viatjat a l'Antàrtida i explica les coses d'una manera totalment entenedora per la gent de peu de carrer.

M'ha passat però que a mesura que anava agafant informació, sentia que no la volia i que tampoc sabia transmetre. Vaig decidir que no volia fer una obra escènica de document, perquè no és massa, fins ara, el meu estil.

Vaig decidir que tota aquesta informació seria el meu pòsit, i que a partir d'aquí necessitaria destil·lar per anar cap a la poètica.

Encara busco i em pregunto com puc crear alguna imatge-acció, o text, o espai sonor que surti més informació de dades de tot el que m'ha passat l'Anna. La ciència i la poètica. De moment està en estat de repòs.

Amb l'Anna seguim la relació online i es una persona clau per assentar les bases d'aquests projecte.

Vegeu en la carpeta drive gran part de la informació que m'ha compartit l'Anna.

La tercera persona indispensable en aquest projecte és l'amiga i directora i performer Maria Stoyanova. Amb la Maria ja fa uns anys que ens coneixem i em sap portar. La Maria m'escolta, recull totes les meves llibretes plenes de notes i guixarots indesxifrables, dibuixos etc. i va descabdellant la troca.

Té aquesta gran virtut. La mirada de la Maria endreça el meu caos i m'empeny a escollir. La gran feina. Escollir i destil·lar allò que vols dir. La Maria busca sempre la connexió amb mi, amb la meva veritat i m'ajuda a anar cap a dins. A crear aquest pont de dins cap a fora i de fora cap a dins.

Amb la Maria l'escena pren forma. La Maria és escolta i possibilita el naixement d'allò que tu vols expressar.

Paula Bosch és una altre persona amb qui he mantingut una trobada a la Faber Llull i amb qui he mantingut converses. La feina amb la Paula i amb d'altres col·laboracions començarà a partir d'haver generat la peça nucli, la peça que vam presentar a la Fira Tàrrega.

Després en el procés hi han d'altres acompanyaments. Alguns més puntuals, d'altres incondicionals de vida que m'escolten, que m'inspiren i que m'obren nous horitzons.

4. Calendari final de la recerca, descripció de les fases/etapes de residència (Faber, FiraTàrrega, Lieux Publique/ Essonance) i conclusions o noves preguntes originades en cada fase.

PRIMERA RESIDÈNCIA Faber Llull del 2 al 6 de febrer 2021

Aquesta residència va ser una meravella. El Lloc, l'acollida de la Pepa i la Gavina, el paisatge de la Garrotxa, volcànic, fort, potent, negre, vermell i verd.

L'habitació una meravella, inspiradora amb les seves vistes davant l'escriptori.

A la Faber vaig tenir visites molt interessants:

Paula Bosch, amb qui ja hem compartit el projecte 360 grams. Ella és d'espai visual i escenografia vam compartir tots els dubtes del gel, de l'espai, de materials, de possibilitats. M'agrada la Paula, el seu sentit de l'humor pràctic. És una dona que toca de peus a terra i alhora poètica, és una dona que sap destriar el que és important del que no.

Cada petita d'aquestes coses m'ajuda a endreçar la creació d'aquest projecte en estat embrionari.

Una cosa és haver escrit el projecte per la convocatòria i una altre molt diferent és realitzar-lo.

Que quedarà de tot allò escrit en la convocatòria? Com s'anirà transformant?

Em pregunto que vol dir escriure per l'espai públic?

Montserrat Castellà: Amiga incondicional que segueix, em sosté i m'acompanya en tots els processos de creació. Vinculada a vàries tradicions espirituals i a temàtiques d'eco feminisme, la Montse em contacta amb el Josep Maria Mallerac. Amb la Montse fem un recorregut pels volcans, i comencem a fer la primera escriptura (imatges) de cos i paisatge.

Veure fotos enllaç

Josep Maria Mallerac, doctor en biologia ambiental ens diu: Som en el moment que el titànic ja ha xocat i els musics segueixen tocant. Atenció ja hem xocat!

I ara que fem? És la meva pregunta

I aquí sempre hi ha un silenci. En Josep no és molt optimista i em costa pair tot allò que anuncia. Diu: Som tant arrogants que ens pensem que hem de salvar el planeta, però qui ens hem de salvar som a nosaltres. El planeta no ens necessita per seguir.

Segueixo preguntant i ara que fem? I em respon estar més arrelats a la natura, estimar-la més, ser humils davant d'ella. Som natura i ho hem oblidat. I de la natura som uns éssers extremadament fràgils. Parlem de la dimensió espiritual, d'aquesta línia universal que ens alinea amb l'univers i amb els nostres avantpassats, amb els ancestres. Recuperar el sentit dels rites.

Francesc Serés ens visita el director de l'Institut Ramón Llull director de l'àrea de creació de l'IRLL, on ens explica el projecte de la residència de la Faber i on parlem d'abans i ara.

Abans del covid, i ara.

Ens explica que ell no vol tornar a abans on tot eren obligacions culturals, haver d'anar a tantes inauguracions, consum de festivals i cultura. Vergonya de volar i vinga i vinga ara cap aquí ara cap allà. De Paris a Brussel·les de Brussel·les a Amsterdam, com qui agafa l'autobús...

Algun dia ha de parar tot això oí? Algun dia ens adonarem que no serà bo volar tant? Tot el CO2 que contaminem, només amb un viatge potser d'unes hores!. Perquè?

Quina necessitat tenim d'anar d'una banda a l'altre? Que busquem?

En el fons anhelem aquella estona d'estar amb nosaltres en silenci amb un llibre a la mà o sense fer res.

De la Residència a la Faber LLull vaig tornar a casa amb molta inspiració, amb molt de material, amb alguns textos escrits, alguns d'ells encara no els he utilitzat. Vaig establir diria unes bones bases per seguir des de casa.

SEGONA RESIDÈNCIA Tàrrega. Del 24 al 27 de Març del 2021

Molt ben acompanyades i acollides per tot l'equip de la Fira Tàrrega i per l'equip de Cal trepat.

En aquesta segona residència vaig anar acompanyada per la Maria Stoyanova, qui em fa l'assessorament i mirada artística en el projecte. Varen ser tres dies intensos, intensíssims. que vam treballar juntes en el procés de creació.

Jo venia amb moltes idees visuals i escrits. Ja havia travessat la crisi del gel. Finalment. Entre la primera residència i aquesta havia trobat, descobert que el gel de les Peixateries em podria servir. Em donava la imatge que volia i era assumible. A casa meva ja havia iniciat aquest segon procés de creació, compartit via online amb la Maria. Havia fet varies pràctiques amb aquest gel escamat.

Ens va anar molt bé disposar de la sala de treball a Cal trepat. Pràcticament no vam sortir de la sala-espai de creació.

Dies de creació on algunes accions van començar a prendre forma i alguns textos també

I la gran pregunta que em ve. És una escriptura per l'espai públic?

Sento que tinc com un prejudici que al haver-hi més text, més literari no pot ser una peça, una escriptura tant d'espai públic? Això és cert? Em pregunto.

I venen més preguntes:

Espai Públic es participació?

Quina és la diferencia entre espai públic i sala alhora d'escriure?

TERCERA RESIDÈNCIA, Marsella. Le Lieux Publics. Del 9 al 11 de novembre.

Aquesta residència va tenir aires internacionals. Va ser una residència curta però intensa. Em va agradar molt conèixer la cité arts de la rue i l'espai de Le Lieux Publics.

Vaig poder presentar als alumnes del primer curs de la FAIR el vídeo de la peça de cinc minuts que vaig presentar a Fira Tàrraga. Després de la presentació del vídeo vam tenir un petit diàleg, on vam poder intercanviar opinions sobre el treball mostrat i vaig poder recollir algunes de les seves idees.

També valoro molt positivament la conversa amb el director del centre Pierre Sauvageot. Vam parlar de possibilitats sonores per la peça que estic preparant i altres petites idees.

També les converses amb Elisa Shmidt, responsable de producció i amb Nadia Aguir, directora de les relacions Europeas internacionals.

També valoro molt positivament la visita que vam realitzar a l'Institut Mediterran d'oceanologie

A la Cité arts de la rue vull destacar una obra que hi havia a l'espai públic, a l'entrada de l'escola FAIAR, de l'artista Catherine Cocherel, "Le Nid", que em va encantar, inspirar. En la placa on portava el nom escrit de l'obra i el nom de l'artista, també hi posa la frase "petite planete a rêver, a habiter, a protéger"

podeu veure imatges en la carpeta tercera residència en l'enllaç del drive.

5. Recopilació gràfica del projecte en les diferents fases del programa hivernem.

Podeu veure en l'enllaç del drive varies carpetes de la investigació

<https://drive.google.com/drive/folders/1JBN6Qa-mjE4sZfxx69ohpHRu7DmkUnhU?usp=sharing>

***Carpeta científica oceanògrafa.**

Consta de varis documents d'assessorament recollits amb l'oceanògrafa Anna Cabré, després de vàries converses online.

***Carpeta Primera residència Faber Lull**

Imatges de l'estada durant aquesta residència. Escripura del cos en terra volcànica

***Carpeta Segona residència Tàrrega**

Imatges de l'estada de la residència a Tàrrega.

Escripura del cos en el gel. Desglaç. Cos i paisatge.

***Carpeta tercera residència Lieux Publics**

imatges de l'estada a la residència.

*** Carpeta Presentació SOS Fira Tàrrega**

Imatges de la presentació

*** Carpeta Investigacions primeres**

Imatges de les primeres investigacions amb el gel.

Escripura del cos. Blanc i vermell.

***Carpeta amb els textos**

Consta dels textos que ara mateix formen part de l'obra.

Estrenats per primera vegada a la presentació de SOS dins el marc de la Fira Tàrrega.

Els textos són en català, anglès, i francès.

6. Descripció dels fons i les fonts consultades.

Durant tot el procés d'investigació he travessat per moltíssimes fons. Vaig partir de les fons que vaig posar en el projecte per sol·licitar la beca. Fons des

de l'estudi del material del gel, a fons de les grans expedicions als pols, a fons d'articles sobre estudis de l'Antàrtida, el desglaç el canvi i l'emergència climàtica etc.

A mesura que anava avançant en el procés d'investigació he anat a fons filosòfiques, antropològiques, a fons que parlen de les cultures de la cura, d'eco feminismes i de fons que ens inspiren a fer una vida més vivible.

Aquí us comparteixo algunes de les fons més importants per mi i que reviso sovint.

***Carpeta científica oceanògrafa. (document recollit en l'enllaç del drive)**

Consta de varis documents d'assessorament recollits amb per l'oceanògrafa Anna Cabré, després de varies converses online.

Consulta de fons:

Marina Garcés

Quizás lo que nos toca hoy es aprender a pensar de nuevo la finitud

<https://humanitats.blogs.uoc.edu/es/entrevista-marina-garces-directora-master-filosofia-retos-contemporaneos-uoc/>

Article. El que més m'inquieta es tot el que deriva de posar por a les nostres vides

https://www.elnacional.cat/ca/societat/marina-garces-filosofia-vida-problema-comu_606437_102.html

Inacabar el món

<https://www.cccb.org/es/multimedia/videos/marina-garces/223347>

En comú. El compromís.

<https://www.cccb.org/es/multimedia/videos/en-comun-el-compromiso/211172>

Yayo Herrero

Diàleg amb Yayo Herrero i Ingrid Guardiola. Posem la vida al centre.

https://www.youtube.com/watch?v=AR_aVKslZpo

Yayo Herrero, d'Ecologistes en Acció i FUHEM, parla sobre: "Propostes eco feministes per transitar a un món just i sostenible"

<https://www.youtube.com/watch?v=Eq-jyslgnls>

CONFERÈNCIA VIII Curs d'introducció a l'art contemporani. POST-ARCADIA
2. Sessió 9 CONFERÈNCIA Títol_ Mirades ecofeministes per revertir la guerra
contra la vida

<https://www.youtube.com/watch?v=Zg2eEs5slhl>

Llibre. **Perquè les dones salvaran el planeta.** Edit. Raig verd.

Amb articles de Vandana Shiva, Yayo Herrero entre altres.

<https://www.laie.es/livre/per-que-les-dones-salvaran-el-planeta/9788416689859/902238>

Alicia Puleo. Dualisme opressius en educació mediambientals

<https://www.youtube.com/watch?v=30vLOuZ7CXI>

Llibre de **Cori Calero.** Si el cel es tornés vermell.

<https://www.ccma.cat/premsa/presentacio-de-si-el-cel-es-tornes-vermell-un-llibre-de-cori-calero-sobre-lemergencia-climatica/nota-de-premsa/3092095/>

7. Futur de la idea: com avançarà la idea després del seu pas per Hivernem?

El futur té molt bona direcció. Va ser molt important presentar a la Fira Tàrrrega, la peça de vint minuts de S.O.S del projecte Hivernem i que vinguessin alguns professionals tant nacionals com internacionals.

La meua idea ara mateix , que pot ser molt canviable, és fer una peça que pugui fer a l'espai públic i també a sala amb algunes modificacions.

La peça de l'espai públic la veig d'una durada aproximada d'uns trenta, trenta cinc minuts i m'agradaria trobar alguna acció participativa que pogués quedar, o realitza-se en l'espai mentre es fon el gel.

Per tant , ara mateix és buscar complicitats i coproduccions per realitzar el projecte.

Vull parlar amb el festival Grec, amb Fira Mediterrània, amb el festival TNT, Fira Tàrrrega, Festival Sismògraf, Teatre Lliure, TNC, entre altres i demanar ajudes de subvencions per realitzar aquesta coproducció.

En un principi havia pensat que volia fer la producció pel 2023, i tenir tot el 2022 per seguir creant. Ara crec que per la urgència del moment que vivim, que és necessari fer aquesta peça quan abans millor. Per això si surten les complicitats estic disposada a treballar per estrenar aquests 2022 la peça.

En tots els processos de futures creacions m'agradaria seguir acompanyada per l'artista i directora Maria Stoyanova.

També vull demanar la mirada de la Vero Cendoya i la col·laboració de la Paula Bosch amb el disseny d'espai, Silvia Kuchinow amb el disseny de llums i de Carlos Gómez amb l'espai sonor.

Coses que ja s'han gestat i estan agendades.

L'Aïna Tur de la sala Beckett, m'ha proposat fer el 16 de febrer una lectura-performance dins el cicle que organitzen "Planeta Persona". La lectura-performer hauria de durar uns 45 minuts aproximadament. Tinc pensat el gener seguir escrivint , ja tinc algunes notes i així poder seguir investigant i creant. Aquí és on pensaré més una proposta per espai intern, de sala.

La Tena Busquets del Sismògraf d'Olot m'ha proposat fer al Sismògraf, aquesta peça de vint minuts. Ella pensa en l'espai del volcà. En aquests moments està parlant amb Fira Tàrrrega i la Faber Llull per buscar complicitats. A mi m'agradaria tornar a fer una residència, sobretot ara, i fer un treball site

specific, poder estar en l'espai del volcà per poder fer un treball amb l'espai a partir d'aquesta peça.

A nivell Internacional vull compartir-vos, que vam fer una reunió a Tàrrrega amb la Aktina de Between the seas i em va dir que estava molt interessada en el projecte S.O:S en que anés a Grècia a fer una residència de creació més presentació del treball d'uns deu dies aproximadament, en les dates a escollir entre el 17 abril i 22 de maig (aproximadament)

Ara concretarem calendari. Penso que és una gran notícia i em fa feliç poder-hi anar, ja estudiarem també amb qui de l'equip i podem viatjar.

També us comunico que i per últim la Maria Canuda del Caixa Fòrum esta molt interessada en el projecte i en la col·laboració amb l'oceanògrafa Anna Cabré. Em vaig reunir amb l'Anna Cabre via online, per parlar d'aquesta idea. Hem esboçat algunes idees.

Tinc pendent de demanar una reunió amb la Maria Canuda, però estic esperant tenir més avançada la idea.

8. PRO's i Contra's del programa Hivernem.

El programa Hivernem crec que és molt bona iniciativa. Crec que es molt bo tenir aquest temps per investigar. Haig de dir que aquí a Catalunya lamentablement no estem massa acostumades a treballar sense la pressió de l'estrena. Aleshores inevitablement quan plantejes un nou projecte ja ho fas amb aquesta òptica perquè és la que t'empeny tot el sistema d'aquí. Crec que l'acompanyament que feu és molt necessari i molt bo, ja que sou en tot moment properes, i això se'n beneficia la creadora i a última fi el projecte, prengui la forma que prengui.

Endavant amb Hivernem. Necessitem més Hivernem.

Per millorar jo augmentaria l'aportació econòmica per la investigació i també si pot ser per l'assessorament. Trobo molt bé les tres residències, dues nacionals i una internacional. També trobo molt bé la presentació a la Fira Tàrrrega on es conviden a professionals. Crec que això és molt important, ja que dona una data de visualització, i com artistes en investigació ens ajuda a concretar i a donar-hi forma.

Com artistes sabem que la nostra investigació esta molt unida a la creació d'un espectacle. Els nostres processos d'escriptura a vegades els fem en soledat o els fem en grup o bé amb una persona de mirada externa.

Crec que s'ha de contemplar que vingui una acompanyant en les residències i assumir les despeses d'aquesta persona. És molt important per la investigació aquesta mirada.

Un procés d'escriptura en aquests projectes d'espai públic o de noves creacions demana sovint aquesta complicitat externa en el mateix moment que estàs escrivint i investigant. És molt diferent del procés d'escriure una dramatúrgia més per teatre "convencional" on l'autora, autor, poden fer-ho soles.

Per mi això és molt important. Tenir la possibilitat de convidar a les residències la persona amb qui tens complicitat en la mirada externa.

Crec que és molt bo tot el seguiment que es pugui fer dels projectes escollits, i que els pugueu acompanyar d'alguna manera, buscant xarxa de complicitats fins que es puguin estrenar, si és el cas del projecte.

Conclusió final.

Gràcies al projecte Hivernem que m'ha possibilitat, ara tinc una petita peça d'uns vint minuts per a l'espai públic i llibretes plenes de notes per continuar. Des d'un inici ja va ser una molt bona notícia saber que m'havien concedit la beca. També és molt important tota la comunicació que es fa a tots nivells, des de xarxes a entrevistes a algunes residències, ja que això dona cos i presència en el projecte.

Sento que Hivernem és un marc trampolí fantàstic per iniciar nou projectes i per tenir aquest temps per investigar. Recolzar aquestes iniciatives i fer-les visibles és molt important. Els professionals de les arts escèniques ens hem d'anar acostumant, ben acostumant que el nostre temps dedicat a la investigació es reconegut i remunerat. Crec que iniciatives com aquest projecte ajuden a tota la professió a dignificar una feina que sovint en el nostre camp és a l'ombra.

Després d'acabar aquesta memòria el que més feliç em fa és que aquest projecte ja tingui horitzó de continuïtat, ja que això em permet seguir investigant en la temàtica i en la forma de la creació. Tant de bo que d'aquí un temps pugui tenir tota una peça i la pugui girar arreu. Aquest es el meu desig en aquest projecte.

Hivernem és:

"posar la vida al centre i apostar per l' art i vides vivibles"

Gràcies Fira Tàrrrega i Institut Ramón Llull per Hivernem.

